

JUNÁK - svaz skautů a skautek ČR, číslo: 2/2010 ročník: XXV.

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha 10

Nepálsko - Sedelská expedice

Pražský Larpvíkend

Bleší trh

Jarní čištění Botiče

...a další

Články ... Vyprávění ... Rozhovory ... informace ... zábava ... OS klub

INTERAKTIVNÍ OBSAH

(KLIKNUTÍM VYBETE)

NETISKNOU

Milí čtenáři,

už vás zaskočily dubnové přeháňky? Prší poměrně často a když se k tomu přidá všechny snůh, co přes zimu napadal a stihl už roztát... Zkrátka všude stojí louže a loužičky, na polích zírají modrá oka nevsáklé vody, potůčky se rozvodňují, rybníky jsou plné splaveného hlíny a když jdete přes louky, čachtá vám pod podrážkami bahno zvolna přecházející v plnohodnotnou bažinu. Mokra, kam se podíváte.

A teď si představte, jak nás v redakci zaskočilo sucho. Věřte, nevěřte, oddílové zdroje zápisů z výprav vyschly. Jako drobnou náhradu jsme pro vás připravili úvod do tematiky LARPů. Pokud nevíte, o co jde, neváhejte a listujte.

Mnoho životodárné vláhy přeje za redakci Tecklis

Výprava do Kralup nad Vltavou

26.-28.3.

Marty, Střelka + Lišáci

Vše začalo, když jsme se sešli v pátek 26. 3. na Masarykově nádraží. Odtud jsme odjeli vlakem do Kralup. Od nádraží jsme šli asi deset minut ke skautské základně, kde nás už čekali. Vše nám ukázali a šlo se večeřet. Poté jsme si zahráli Mrakošlapy. Když se dohrálo, šlo se spát.

Druhý den ráno nás Mudrc probudil písničkou na kytaru, všichni šli na snídani. K snídani jsme měli pomazánkové máslo a chleba, k pití jsme měli čaj. Pak se dohodlo, že půjdeme ven, všichni si vzali své zbraně a šlo se. Když jsme dorazili na louku, začalo se bojovat se zbraněmi. Bojovalo se asi hodinu a půl. Pak se šlo hledat keše, odlovili jsme dvě. A šlo se nakupovat do Penny Marketu. Na základnu jsme dorazili kolem oběda. Mudrc vybral dva, kteří šli vařit, a ostatní šli hrát hry. K obědu jsme měli gulášovou polévku s chlebem. Poté se šlo hrát Monopoly. Mudrc opět rozhodl že tři půjdou dělat večeři. K večeři byly Domácí Hamburgry. Rozříznutá houska, v ní byl dobrý salát s cibulí, a maso byla sekaná — vymysleli to fakt dobře. Večer se šlo zpívat písničky a Mudrc nám k tomu hrál na kytaru. Poté šli vlčata spát, ale my ne, Mudrc zapnul notebook a hned byli všichni u něho. Víc nevíme, protože jsem usnul.

Ráno, když jsem se probal, zjistil jsem že tam všichni leží na koberci přes sebe. Byla snídaneň. Po snídani všichni začali uklízet. Dva šli vařit oběd ostatní uklízeli. Po obědě přišla správkyně převzít základnu. A jelo se opět do Prahy. Všem se tam líbilo.

Nepálsko - sedelská expedice

Světlušky 305, Kika

V 15.15 jsme se sešly na nástupišti 15. Bylo 5+2: Hermiona, Sirka, Vlnka, Liška a Tkanička, taky Kika a Rajka. Pod krásně hvězdnatým nebem jsme došly až k sedelskému srubu. Jenže Kika ztratila klíče. V horečném zápalu je hledala, chudinka. Kdyby je chudinka neztratila, nemusela by je chudinka hledat.

Po telefonické konzultaci jsme se vydaly do hospody: nohy bolely, ramena bolely a záda bolely. Trochu nás potěšil horký čaj, ale hlavně blondatá paní, která se nás vyptávala na první poslední. Posléze nám dokonce nabídla přespání v seníku. Nás už ale přijel zachránit báječný, úžasný a dokonalý hrdina Bobo na železném oči se svou drahou, těhotnou, krásnou, skvělou, bezvadnou ženou Korunkou.

Některé z nás byly dopraveny do srubu autem, některé šly pěšky a poznávaly souhvězdí. Nakonec jsme se všechny šťastně sešly a brzy zalezly do spacáku (ovšem až po hororu o třech sestřičkách, z nichž jedna byla náměsíčný vraždící maniak).

Ráno jsme vřítaly s chutí, Hermiona se Soníkem měly báječnou, leč náročnou rozcvičku. Po návratu do srubu čekal světlušky Willy Fogg a opilý cestovatel, který jim vyprávěl o bájném městě Šambale a o mapě, která k němu vede. Věnoval nám také její první dílek.

Vyrazily jsme na výlet k nejsevernějšímu bodu Rakouska. Cesta byla krušná, sněhem, po cestách, ledem, nechybělo mnoho a některé to vzaly potokem – ale holky byly statečné. Mokré boty jsme měly všechny, přesto jsme vytyčeného cíle dosáhly – a cestou získaly mnoho dílků mapy.

Zpáteční pouť poznámenalo nenalezení otevřené hospody, kde bychom si daly kafe – holt ještě není sezóna a nejsme v Praze...

Zpátky ve srubu nás čekala výborná obědovečeře a mnoho her a hříček, z nichž některé taktéž vedly k získání dílků mapy a některé jen k úsměvům na tvářích. Večer byl ve znamení mnoha příběhů, hraní na kytaru a povídání. A samozřejmě obvyklého večerního „překvapení“ – pudinku. Tak to chodí, když vedoucí honí mlsná.

Ráno jsme plánovaly vstát na východ Slunce, leč obloha byla zatažená a nepřála nám.

Tak jsme se dosyta vyspaly, zahrály si „důvěrovky“ a skrze mnohá nebezpečí získaly zbývající dílky mapy. I přes mírné komplikace se nakonec světlušky dovedly zorientovat a došly do Šambaly, kde je čekal sladký poklad...

Celou výpravu poznamenaly dvě komplikace: mimo ztracených klíčů to bylo i neexistující spojení do Prahy – zažily jsme tedy ještě nějaká dobrodružství, končící v jindřichohradecké cukrárně... sláva světluškám a větrníkům!

Jarní čištění Botiče 2010

10. dubna 2010
Standa

Letos, díky dlouhé zimě, bylo tradiční jarní čištění PŘÍRODNÍ PAMÁTKY MEANDRY BOTIČE posunuto na sobotu 10. dubna 2010 .

Vedení přehrady Hostivař zajistilo na dopoledne omezení průtoku vody v Botiči, takže jsme mohli v klidu pracovat. Letos jsme opět nasbírali materiál na hromadu v prostoru meandru před Rybářskou baštou. Bylo opět několik „perel“, které jsme našli. Například olejový radiátor, olejový radiátor, prošívanou deku, židli, kus Škodovky (sedadlo , výfuk), rákosovou stěnu. Celkem toho bylo asi na jednu Multicarou odpadu. Ten pak v pondělí odvezly Pražské lesy.

Čištění se zúčastnilo 44 lidí = STŘELKA - 8 , Lišáci 309 – 10 , Světlušky 305 – 6 , Vlčata 305 – 13 , Skauti 305 – 5 , vedoucí akce Standa a Berdy , který přivezl autem věci a materiál . Byla vyhlášena soutěž o největší oddílovou hromadu, kterou vyhodnotila porota složená ze zástupců všech zúčastněných oddílů . Cenu – míč na volejbal – vyhrála Vlčata 305 , před Střelkou a Lišáky 309, kteří sbírali dohromady a svojí hromadu rozdělili rovným dílem.

Děkuji všem , kteří se na brigádě při níž bylo odpracováno 88 hodin pro přírodu podíleli, i těm kteří pomáhali zajistit její uskutečnění. Těším se opět za rok na shledání při příští brigádě na P P Meandry Botiče.

Jaké to bylo na Pražském LARP víkendu

Tecklis

Kbudově Domu dětí a mládeže v Kobylisích jsem se v pátek 9. dubna přibližoval v poněkud rozpolcené náladě. Na jednu stranu jsem se těšil na řadu LARPů, jejichž pověst je předchází. Na druhou stranu jsem předpokládal, že potkám řadu divných lidí, kteří by mě mohli třeba ukousnout. S klidem potvrzuji, že Víkend předčil má očekávání v obou směrech.

Přesto jsem neohroženě vstoupil do bývalého objektu dvojpatrové školky, toho času v rekonstrukci podpírané lešením. Vydatnou podporou i takřikajícím domorodým průvodcem mi byla Julie, která je v temných vodách tamní LARPové scény jako, no ryba ve vodě.

Jako každého mě čekala ve vřátnici registrace. Osoba za okénkem spoře vybavená vlasy je Ambeřan, nejvyšší organizátor téhle akce. No asi. Vypisuje mi vstupenky na LARPy, na které jsem se dříve na internetu přihlásil. Za každou hru platím padesát korun, v školce je možnost i přespát. Podle obličejů to nepoznávám, ale ve frontě se mnou stojí lidé ze všech koutů téhle republiky. Pražáci však mají kupodivu navrch.

Pozdravím známou tvář ve frontě a ve společenské místnosti (podle vybavení se jedná běžně o kreslírnu) odkládám baťužek s vybavením. Zatímco se obcerstvuji namazaným krajícem chleba naslouchám útržkům hovorů.

“Já se těším...”, “...a na co jdeš ty?” “Ahoj, dlouho jsme se ...” “...tak to ti závidím, já se tam už nedostal.”

Toto utíká! Vždyť už je čas, abych zjistil, kde se hraje první LARP, Odznak. V DDM jsou kromě společenské tři další místnosti a organizátoři využívají ještě jednu další o pár zastávek dál, takže teoreticky mohou běžet až čtyři různé hry najednou. Začíná se v pátek večer a pak v sobotu i neděli dopolední a odpolední běh. Obejít všechny místnosti není tak těžké, takže jsem konečně správně v přízemní zasedačce, kde nás vítají tvůrci hry, bratři Buchtíkové. Jak je zvykem, máme asi hodinu na seznámení s herním prostředím, policejní stanicí, i rolí, které si na základě obecné charakteristiky vybíráme. Na menu jsou členové nejtvrďší pátračky v Los Angeles. Velitel zásahovky je tvrdě a radši si s ním nezahrávat, jeho kolega je spíš žertěř, detektiv je pedant, šéf musí všechny zvládnout, tak koho si vybrat? Dnes večer si zahraju sandistu. Málokdo hraje jeden komorní LARP víckrát, protože všechna tajemství, které postavy skrývají většinou nakonec vyplavou na povrch a objevovat je znamená velký díl zábavy. Takže vám neřeknu, co jsem před šéfem policie tak pečlivě skrýval a bál se, že budu odhalen.

Nakonec po dvouhodinovém napínavém hereckém vystoupení dobro zvítězilo a zlo bylo poraženo. Nebo taky možná ne, na tom v

těhle hře nesejde. Důležité je vžít se do role poněkud čestného policajta a svojí hrou to umožnit i ostatním. Kdo vyhrál je spíše vedlejší a žádné ceny nejsou. Tou jedinou je prožitek, který si teď s hráči sdělují a vysvětlujeme si, jaká tajemství a motivy nás nutily jednat, jak jsme jednali. Pokud to už všichni nezjistili při hře.

A pak se vše rozprchá za kamarády i dosud neznámými, zjistit, jak si užili hru oni.

“Na čem jsi byl ?” “To znám, koho jsi hrál?” “Ahoj, já jsem Tecklis” “Nemáš sestru lvu?” “A on si myslel, že jsem jeho otec! Hehe!”

A tak uběhl celý víkend. Potkávám nové lidi, kteří po dvou hodinách v atomovém bunkru či westernové partii pokeru o život, už nejsou tak neznámí. S někým se hraje na přestárlého otce divadelníka lépe, než s jinými. Najdou se i tací, kteří postavu křiklouna, nebo ušláplé myšky hrají tak skvěle, že jim ten talent závidím. Ale u některých pak při sdílení zážitků docházím k závěru, že to vlastně ani nehráli.

A co se týká mne samotného, zjistil jsem, asi jako každý, o sobě zase něco nového. Stačí se nebát a hrát.

Zkuste si to taky.

LARP aneb nemusí to být jen bitva

Někteří jste slovo LARP možná již slyšeli a někteří jste se dokonce i nějakého účastnili. Ráda bych vám teď představila, co všechno v sobě toto slovo může skrývat.

LARP je zkratka z anglického „Live Action Role-Playing“. Volně se dá přeložit jako „hraní rolí na živo“. Ve stručnosti lze LARP popsat jako formu divadla bez scénáře, v níž nehrají herci pro diváka, ale pro sebe a ostatní hráče. Účastníci LARPU přijímají roli, ve které potom fyzicky jednají, hovoří a činí herní rozhodnutí. Obvykle jsou v LARPU nastavena jednoduchá pravidla, která určují, co hráč v rámci role učinit může a co již nikoliv. Společnou improvizací se hráči snaží vytvořit zajímavé situace, v nichž jejich postava naplní své cíle a zároveň přispěje k rozvoji dramatického příběhu. Zjednodušeně můžeme LARPy rozdělit do tří skupin. Venkovní, městské a komorní.

Venkovním LARPEM se myslí všechny druhy bitev. Kupříkladu válka o Cintru, které jste se někteří účastnili. V těchto hrách je většinou důraz kladen na boj a akci, ovšem i tak se alespoň z části vžíváte do role někoho cizího. Udatného šermíře, smradlavého skřeta, ušlechtilého (růžového) elfa či vousatého (taktéž smradlavého) trpaslíka. Když jsme u těch trpaslíků... pokud chcete dosáhnout dokonalosti, doporučuji vám vousy ze lnu. Vypadají opravdu věrohodně a ještě věrohodněji smrdí.

Dvě největší akce tohoto typu u nás jsou Pán Prstenů: Bitva o Středozem a Bitva pěti armád zkráceně B5A. Obě čerpají z velice vděčného tématu Pána Prstenů od J. R. R. Tolkiena.

Na air-softové hry nejsem žádný odborník, ale i tyto se dají zařadit pod název LARP. I tam hráč přebírá postavu cizího vojáka či jiné takové osoby.

Městské LARPy se nesou v úplně jiném duchu. Samozřejmě by šlo válčit i ve městě, ale někteří občané by mohli bohužel oprávněně protestovat. Může se jednat o hru vícedenní jako je třeba Pražská hlídka. Organizátoři se motivovali knihami Hlídek od S. Lukjaněnka. V městském LARPU se většinou z hráčů utvoří několik skupinek/stran, které se snaží soupeřit proti sobě či vyřešit zápletku rychleji, než druhá strana. Velmi časté je také téma upírů, kteří se v poslední době objevují v každém „lepší“ filmu.

Komorní LARPy jsou skupinou her, které se věnují nejvíce. Zaměřují se především na ztvárnění uvěřitelných charakterů s ujasněnými cíli, touhami i nedostatky a stavbu provázaného příběhu, který umožní všem hráčům zapojit se do hry rovným dílem. Témata her se často dotýkají aktuálních otázek či problémů naší společnosti. Hraje většinou menší počet účastníků (mezi 4 – 20). Skoro nikdy v nich nedochází k otevřeným fyzickým konfliktům (a pokud tak podle daného sou-

bojového systému), skoro vše se řeší slovy. Děj se zabývá především motivy jednotlivých postav a jejich vzájemnými vztahy. Obvykle využívá jen omezených prostor (1-3 místnosti) a trvá zpravidla pouhých několik hodin.

Příkladem komorního LARPU (shodou okolností jsem byla jedním z jeho autorů) je hra Bunkr. Účastníci se vžívají do postav vězňů, návštěvníků věznice či bachaře. Před hrou si nastudují jejich podrobně rozepsanou historii, charakter a vztahy k ostatním postavám. Poté jsou uzavřeni do jedné místnosti po dobu přibližně dvou hodin. Příběh je takový, že do věznice byl vpuštěn plyn a právě bunkry jsou jediné místo, kde nehrozí, že se ho nadýchají. Postavy řeší, jak a kdy se dostat ven, a co se vůbec venku stalo. Čas jim běží a smrt se blíží, protože ve věznici se má brzy spustit autodestrukce. Je jen a jen na nich, jak z této situace vyvážnou.

Komorních LARPů v češtině je vytvořeno několik desítek. Největší skupina, která takového hry pořádá, je občanské sdružení Court of Moravia - skupina organizátorů z Brna. V Praze se také nachází několik autorů, většinou jsou to lidé, kteří mají něco společného s občanským sdružením Prague by night.

Společná tvorba těchto a dalších skupin je vidět hlavně na LARPvíkendech, které se pořádají v Brně jednou do roka a v Praze přibližně jednou za dva roky. Jedná se o víkend, který je přímo nadupaný komorními LARPy. Je možnost vybrat si z opravdu široké nabídky. Za jeden takový víkend je možné zúčastnit se až pěti her, což je ale opravdu jen pro odolné hráče. Většinou i jen jedna taková hra stačí jako podnět k myšlení na opravdu dlouhou.

Doufám, že vás LARPy zaujaly a možná se na nějaké takové akci setkáme. Přidávám odkazy na internetové stránky akcí, o kterých jsem mluvila, a ještě na pár dalších zajímavých stránek, kupříkladu na LARPové kalendáře.

<http://www.cintra.cz/>

<http://www.b5a.cz/>

<http://pp.bitva.cz/>

<http://www.prazskehlidky.cz/>

<http://www.courtofmoravia.com/>

<http://www.vampire.cz/lv/>

<http://www.larpy.cz/>

Válka o Cintru

Bitva pěti armád

Pán Prstenů: Bitva o Středozem

Pražské hlídky

Court of Moravia (Brněnský LARPvíkend)

Pražský LARPvíkend

Všechny druhy LARPů na jednom místě

Kalendáře dřeváren - tedy všech bitev a fantasy her:

<http://www.ucw.cz/drevarny/>, <http://www.drevarny.cz/kalendar.php>

Kalendář bitev i městských LARPů a jejich odrůd:

<http://www.larp.cz/kalendar>

(V průběhu zabydlování LARPU v myslích hráčů dochází k postupné přeměně z kapitálkami psaného LARPU na obecněji psaný larp. V těchto člancích se držíme tradičního LARP. pozn. red.)

LARPové okénko

Podle v-rolí.cz sepsal s laskavým svolením Gekona Tecklis.

LARP, to je jako

Divadlo

Stejně jako na divadle jsou v LARPech role, používají se kostýmy a často mívají dramatický průběh. Na druhou stranu pak LARP nemá publikum, každý hraje pro sebe a své spoluhráče. Také není předem stanoven průběh, ani dialogy. Vše závisí na improvizaci hráčů a na tom, jak pojmu své role. Člověk nemusí být hercem, stačí se vcítit do role.

dobrodružná hra

Ale jen velmi málo. Stejně jako některé hry má propracované herní pozadí, ale cílem není vyhrát. Místo soupeření se klade důraz na spolupráci a schopnost komunikovat. Odměnou je pak zajímavý příběh a nezvyklé situace

zážitková pedagogika

Stejně jako zážitkový kurz vám LARP umožní prožít hluboké emoce, situace vzdálené běžnému životu a otevřít neobyčejná témata, otázky. A to vše v bezpečí a pohodlí.

Je LARP vhodný pro děti?

Ano, ale ne každý. Některé se týkají témat, která úplně vhodná nejsou.

Proč to lidé hrají?

Všeobecně z různých důvodů. Co je pro někoho netradiční zábava a zdroj zážitku, je pro jiného kurzem chování ve vyhocených situacích. Je možné si vyzkoušet jiné přístupy k řešení problémů, které nejsou v běžném životě obvyklé. A třeba zjistit, proč tomu tak je. Někomu se naskytne příležitost nahlédnout problém z odlišného úhlu, než který zná. LARPy tak rozvíjí osobnostně, stejně jako baví.

Kdo se LARPu věnuje?

Studenti středních i vysokých škol, stejně jako dospělí se zaměstnáním. Věková škála probíhá od -náctiletých po -cetileté.

Co je potřeba umět a mít?

Vlastně vůbec nic, potřeba je jen chuť si hrát a pustit strach, že to pokazíte. To v LARPu prakticky nejde. Nejlepší je přijít a zkusit si to.

Je to jenom hra, tak k čemu ten povyk?

Je a není. LARPOvé postupy se začínají používat ve školství, v zahraničí jsou edukativní LARPy poměrně běžné. LARPy totiž nepřímou formou podporují rozvoj rétorických i komunikačních schopností, stejně jako celé osobnosti hráče.

Proč bych si měl LARP vyzkoušet?

Nabízí širokou paletu zážitků. Jedná se o směs napětí, adrenalinu, skutečných emocí i zamyšlení nad důležitými otázkami života. Lze nahlédnout do života jiných lidí, popřípadě na celý svět z nezvyklého úhlu pohledu. Důvody mohou být stejně rozdílné, jako jsou statisíce hráčů po celém světě.

(www.v-rolí.cz vytvořili brněnští tvůrci LARPů Court of Moravia)

Pochod Dr. Šumavského

13. 2. 2010

Mudrc

Letošní pochod Dr. Roberta Šumavského z Letňan do Čakovic byl mnohoznačný. Mým úkolem bylo vstát v sobotu v 6 hodin, dojet do Ctěnic a udělovat razítka na jedné z kontrol pochodu. Já bych to místo však přejmenoval na „větrnou hůrku“. Vítr byl asi nejvíce negativní částí pochodu, umocněnou tím, že mi onemocněl parťák a já tam stál sám jak solný, nebo možná lépe zmrzlý, sloup. Dohnat se to dalo dvěma věcmi: horkým čajem a sdílením této těžkosti s pochodujícími. Ti byli naopak velmi pozitivní a dlouhou chvíli mi zpříjemňovali, stejně jako Standa, který mě za čas přišel podpořit a společně jsme po uzavření kontroly využili pohostinnost jedné z restaurací.

Do konce pochodu zbýval už jen kousek, a já jen obdivoval, že oněch 16 kilometrů dlouhou kratší z tras ušla i paní Šumavská, jejíž věk bude příští rok začínat devítkou, a na počest jejíhož manžela se pochod koná. Tato skutečnost mne velmi pozitivně naladila, a cesta domů autobusem utekla jako voda.

Výprava do Kralup nad Vltavou

26.-28.3.2010

Lišáci: Had + Krab

Sraz jsme měli na Masarykově nádraží, skoro všichni jsme přišli dřív než jsme měli. Jako poslední přišel Kocour, který přišel na minutu včas. Pak jsme vyrazili. Cesta trvala přibližně půl hodiny. Pak jsme vystoupili z vlaku, a šli jsme cca 8 minut, než jsme dorazili na místo. V sobotu ráno se při naší smůle se Kocour koukl na notebook. Byli jsme nuceni jít na turistický závod. A v neděli jsme jeli domů.

Kocourova poznámka:

Na turistický závod jsem se koukl už před výpravou, proto jsme v pátek večer mohli na notebooku trénovat některé úkoly. Klukům se na závod nejdříve moc nechtělo, ale před startem se někteří nemohli ani dočkat. Alespoň si vyzkoušeli něco nového. Původně jsme plánovali v sobotu odpoledne krátký výlet do Nelahozevsí. Ale protože se skauti zdrželi s obědem, zašli jsme jen na vyhlídku nad Kralupy a pak kolem řeky domů. Po večeři se hrálo na kytaru a potom honem do spacáku. V neděli před obědem se ještě stihlo dojít si zahrát s místními dětmi vybíjenou.

Tato výprava začala jako každá jiná. Po večeři jsme si rozlosovali témata a o těch jsme pak 2 minuty měli povídat. Téma byla zimní olympiáda. Zato sobota začala tím, že se vzaly lopaty a šlo se dělat bludiště pro eskymáckou honičku. Po obědě jsme šli konečně využít naše bludiště pro hru. Po této malé rozcvičce nás čekala zimní olympiáda. Prvním úkolem byla štafeta a dráhou pro ni bylo ono bludiště, které jsme ráno vyrobili. Další disciplínou bylo spřežení. Třetí disciplínou bylo stavění co nejvyšší věže ze sněhu a poslední byl skok do dálky. Večer jsme po palačinkách k večeři hráli hru, kde jsme se rozdělili na poloviny, první strana (vyslýchání a obžalovaný) měla za úkol vykonstruovat příběh pro druhou stranu. Druhá strana (soudci) měli za úkol zjistit pomocí výslechu, jestli obviněný může za onu věc nebo ne. No a v neděli se akorát snídal upečený perník, uklízelo se a čekalo na vlak.

Velikonoční nádivka podle Kikčiny žehušické babičky

- Osm starších housek
- 7 vajec
- Jarní kopřiva
- 300 g uzeného
- Sůl
- Pepř
- kmín

Namočíme housky do mléka. Když je vláčná, nakrájíme je na malé kostičky. Přidáme nadrobno nakrájenou jarní kopřivu – opravdu hodně, aby to bylo pěkně zelené, a dobré uvařené uzené. Přidáme žlutky. Smatáme všechno dohromady, až je z toho příjemně lepivá hmota. Bílky našleháme na sníh a opatrně vmícháme. Osolíme, opepříme, přidáme trochu kmínu. Vymažeme pekáč a hmotu do něj rovnoměrně rozvrstvíme. Pečeme na 180°, dokud není nádivka příjemně zlatavá.

Náročnost:

„Bleší trh“

Kreativní svět

Fler.cz nepochybně zná již mnoho tvořivých roverů či roverek – za necelé dva roky si tato internetová tržnice získala nespočet fanoušků. Není divu, výmysl je to báječný: na serveru www.fler.cz je možno nakupovat i prodávat všemožné rukodělné či umělecké výrobky – od ubrusů, šál, nábytku přes šperky a módu až po krémy či fotografie. Vše hand-made a originální. Na své si přijde opravdu téměř každý: k dispozici je přes 200 000 výrobků od 7000 tvůrců. Celý proces nákupu i prodeje je jednoduchý a snadno zvládnutelný.

Kromě již zmíněných předností má **Fler.cz** tu výhodu, že se jedná o lokální záležitost – a tudíž šetrnou k životnímu prostředí. Navíc ručně vyráběné výrobky produkují o mnoho méně odpadových materiálů než výrobky průmyslově vyráběné.

S téměř železnou pravidelností se v Bleším trhu objevují doporučení na knihy z vydavatelství Portál. Není to náhodou – Portál si klade za cíl pomáhat při výchově dětí a mládeže. Tomu odpovídá i tématické zaměření publikací – pedagogika, psychologie či sociální práce (dnes již také i sociologie, filosofie, ekologie či ekonomie). Praktické příručky o výchově či knihy her a nápadů se mohou stát užitečným rádcem mnoha skautským a roverským vůdcům.

Knihy vydavatelství Portál lze všechny zakoupit online na <http://obchod.portal.cz/>.

Čas skautů

Nevíte, jak zajímavě přiblížit dětem historii skautingu? Hledáte zajímavý materiál k myšlenkovým základům skautingu? Pak jistě oceníte publikaci Čas skautů, která zajímavým způsobem představuje 25 českých i světových osobností, které tvořily dějiny skautingu. Knihu tvoří pět kapitol. V první části jsou medailonky myslitelů, z jejichž myšlenek skauting vychází – Thoreaua či Rousseaua. Druhá se věnuje prvním skautům ve světě – Baden-Powellovi a Setonovi. Třetí část mapuje počátky českého skautingu, spojené se Svojsíkem či Popelkou Biliánovou. Navazuje kapitola nazvaná Čas skautů, kde se dočteme například o Foglarovi či Elstnerovi. Pátá část je celá věnována Velenu Fanderlikovi – velmi zajímavé, leč bohužel méně slavné postavě.

Autorem publikace je známý to skautský publicista Otto Janka.

Představuje se....

Ruda

Již přibližně dva roky se poměrně úspěšně vyhýbám prosbám, abych sem do Lokali napsal něco o sobě. Dnes, zdá se, ovšem přišla chvíle i na mne, takže jdeme na to.

Minulost

Mé počátky se táhnou od začátku té světlejší části novodobé historie České republiky, tedy od Sametové revoluce, kterou jsem jakožto plod prožíval uvnitř bříška své mámy. Narodil jsem se do již tři měsíce existujícího svobodného státu. První vzpomínky mám z jedné malebné vesnice ve středních Čechách - Čerčanech, kde jsem prožil takové to rané dětství a navázal některá kamarádství, která se se mnou táhnou až dodnes. Také jsem se tam v sedmi letech, v době, kdy jsem vlastně už bydlel v Praze, stal členem místního oddílu ČDOPBVVT (tato zkratka leckoho vyděsí, znamená to Čerčanský domácí oddíl pro boj ve vysoké trávě). Tento oddíl mě naučil leccos, včetně toho, co se ve skautu zásadně nedělá, například mluvit sprostě. Jeho zaměření bylo na ochranu přírody a celý režim i chod byl poněkud drsnější, takže po přechodu ke skautům jsem byl poměrně překvapen.

Jak jsem se vlastně ke skautům dostal? Lze hovořit o veliké souhře náhod, protože před tím, než jsem se stal jedním z nich, neměl jsem o nich zcela pozitivní mínění. Může za to fakt, že jsem si u Čerčaňáků propíchl nohu klackem a ošetření neproběhlo úplně svědomitě, tedy leukoplastí a bylo mi zakázáno tam chodit. Může za to fakt, že jsem v tu dobu seknul s piánem a rodiče apelovali, abych si našel zájem jiný, abych aspoň něco dělal. A může za to Cibule, blahé paměti Vlčák 305., který do mě v té době již dva roky hučel, abych se přidal. A tak jsem se přišel podívat. Dnes to považuji za jednu z nejlepších věcí, co jsem v životě udělal.

Současnost

V současné době již nejsem registrovaným členem, jen občas s něčím pomůžu a dělám grafika časopisu, ve kterém toto čtete. Maturitu mám rok za sebou a každého vždycky zajímá, co studuji, jaké mám známky, předměty a jestli mám už vybrané zaměstnání. Já vám to nepovím. Na ČVUT, kam jsem se dostal na studium programátora, již nechodím, protože to opravdu nebylo ono. Tak jsem se tam nechal zaměstnat jako programátor. Každý na to reaguje opovržlivě, že přeci nemohu žít bez titulu před jménem a já na to reaguji tak, že jsem přihlášen na Matfyz a chystám se, pokud se povede, dostat se na konzervatoř Jaroslava Ježka na jazzovou kytaru. Asi tak nejhorší, co se mi může stát je, že opravdu vystuduji ten Matfyz.

A ještě něco

Původně jsem chtěl tuto sekci pojmenovat „budoucnost“, ale pak jsem zjistil, že bych toho k ní moc nenapsal, jelikož nemám naplánováno za pět let zapustit kořeny, oženit se a pořádit si sedm dětí, stejně tak jako nemám v plánu rozjet mezinárodní programátorskou firmu na software. Co bych vám tedy o sobě ještě naprášil? Mezi moje největší zájmy, jak jsem se v poslední době utvrdil, patří hudba a ještě víc její vyluzování ústy či na kytaru, piáno, nebo akordeon. Mám velkou zálibu ve tvoření věcí, ať už ze dřeva, kovu, nebo kódu v počítači, což ovšem není ono, protože tam je málo tvarů a barviček. Mám v plánu založit ideální kapelu, ovšem ideálních lidí je jako šafránu.

A když mi bylo osm, víceméně omylem jsem zapálil v našem dejvickém vnitrobloku plnou plastovou společnou popelnici, která postupně celé shořela a roztekla se za velkého smradu i s odpadky na poměrně velké ploše.

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha 10
2. číslo 2010, ročník XXV.

Adresa: Ruská 42, 100 00, Praha 10

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Ruda - Rudolf Dobiáš, Kika - Kristýna Drápalová,
Žabka - Kateřina Vančurová, ATRI - Karel Skála

Datum uzávěrky příštího čísla: 4.6.2010

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů